Год. II. София, петъкъ, 8 юний 1928 год. Брой 497

Нар. Библиотека, София.

Македония

„МАКЕДОНИЯ"
вестникъ за политика, културенъ животъ и информация, излиза всѣки день, освенъ праздничи дни.

АБОНАМЕНТЪ:
България: за година 300; 1/2 година 150; 3 мес. 80 лева. Странство: година 800; 1/2 год. 400 лв.; 3 мес. 200 лв. Америка: за год. 6 долари; 1/2 год. 3 дол.

ОБЯВЛЕНИЯ:
На кв. см. . . . . 2·40 лв.
Малки обявления на дума 50 ст.
Въ хрониката на редъ . 8 лв.
Годежни и вѣнчални . 40 лв.

Телефонъ № 2891. ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ

Редакция и администрация: пл. „Славейковъ" № 1.

Директоръ: Г. Кулчшевъ

Изобличенъ сръбски защитникъ

Елно писмо на мисъ Дърамъ

Въ „Манчестеръ Гардиянъ" се води споръ между г. Х. Харисонъ и мисъ М. Дърамъ по въпроса за положението на малцинствата въ Италия и Югославия.

Г-нъ Харисонъ, който е членъ на „англо-югославянския клубъ" въ Бѣлградъ, обвинявайки Италия въ угнетяване на славянскитѣ малцинства, намира, че всички малцинства въ Югославия били добре, че за преследването на българи въ Македония дори не можело да става дума, тъй като македонцитѣ не били чисти българи, тѣ били нѣщо между българитѣ и сърбитѣ, черковниятъ имъ езикъ билъ идентиченъ и изпращането на децата въ сръбски училища не била никаква тяжесть.

Отговаряйки на тѣзи твърдения, мисъ Дърамъ пише:

„Явно е, че г. Харисонъ никога не е бивалъ въ Македония преди тя да бѣ завоювана отъ сърбитѣ. Ако той бѣ тамъ презъ време на голѣмото възстание въ 1903—1904 година, той не би намѣрилъ никого отъ тѣзи сѫщитѣ „македонски славяни", които сѫ се наричали, или сѫ искали да бѫдатъ сърби. Когато бѣха разбити отъ турскитѣ войски тѣ избѣгаха въ България, а не въ Сърбия. Тогава Сърбия не имъ указа никаква помощь. Ако тѣзи хора бѣха въ действителность, както сега се претендира, повече сърби отколкото българи, тогава бѣ именно момента на Сърбия да имъ се притече на помощь. Но когато азъ живѣехъ въ Ресенъ и въ Охридъ, всичко онова що правѣха сърбитѣ бѣ тѣхнитѣ агенти да помагатъ на гръцкитѣ въ издаване революционеритѣ на турскитѣ власти. Единъ сръбски учитель бѣ изпратенъ въ Охридъ да открие пропагандаторско училище. Азъ бѣхъ въ училището, когато то празднуваше праздника Св. Сава. Бѣха поканени всички сърби въ окрѫга. Включително сръбския учитель, неговата жена и семейство, единъ гръцки свещеникъ и азъ, цѣлото събрание не бѣ повече отъ петдесеть човѣка, като мнозинството бѣха бедни хорица отъ града съ децата си. Напротивъ, българското училище бѣ едно отъ най-голѣмитѣ и най-хубавитѣ здания въ града и бѣ много добре снабдено и уредено.

Ако, както казва г. Харисонъ, има толкова малко разлика между сръбския и мѣстния диалектъ, защо когато пристигнахъ въ Охридъ презъ 1913 година, азъ намѣрихъ това училище затворено, учителитѣ изгонени и черквитѣ сѫщо тъй затворени? Окрѫгътъ бѣ единъ отъ ония, за които трѣбваше да се произнесе арбитража (на руския императоръ). Но той бѣ окупиранъ отъ сърбитѣ и офицеритѣ, съ които азъ говорихъ ме увѣряваха най-сериозно и решително, че щомъ веднъжъ сѫ го окупирали, нищо не ще ги застави да го отстѫпятъ и че тѣ ще се биятъ съ България за него — тѣ въ сѫщность само чакаха да се започне разпрата.

Какъ трѣбваше да се извърши посърбяването — това ми обясни добре единъ сръбски учитель, съ когото се запознахъ въ Черна Гора. Когато му посочихъ, че известни силни езикови разлики показватъ какво окрѫгътъ е повече българески отколкото сръбски, той отговори: „Но когато нашата армия прекара тамъ две години, вие не ще намѣрите нито следа отъ тѣзи разлики".

Политическитѣ борби въ Гърция

Вѫтрешното положение и външната политика. — Една статия на Морисъ Мюре

Въ *Газетъ де-Лозанъ* (1 VI) Морисъ Мюре изказва задоволството си отъ разрешението на гръцката криза и отъ оставането на власть на кабинета Заимисъ.

„Тона, казва той, съ който говорѣха миналата седмица г. Венизелосъ и генералъ Мазаракисъ не предвещаваше нищо хубаво. Цѣло щастие, е че най-сетне благоразумието наддѣлѣ. Г. Венизелосъ, който предизвика кризата, се страхува да не би да рухне неговото дѣло — въвеждането на републиканския режимъ. Той слѣзе на ново на политическата арена, за да защити република, защото изборитѣ, произведени презъ ноемврий 1926 г., дадоха несигурно болшинство на републиканцитѣ. Но привърженицитѣ на великия критянинъ съжаляватъ, че разрешението на кризата не му е позволила да се повърне лично на власть, но кой знае дали по този начинъ вѫтрешния миръ въ Гърция не е по-добре осигуренъ? Такава роля като тази, която игра г. Венизелосъ, мѫчно може да не предизвика ужасни вражди. Може би е по-добре за Гърция Венизелосъ да бѫде представенъ въ кабинета Заимисъ само отъ довѣрени лица.

Но лошото е че въпрѣки всичко гърцитѣ оставатъ раздѣлени. Въ всѣки случай, сегашното правителство ще продължава тежката си задача. Въ лицето на г. Михалакопулосъ гръцката република има единъ министъръ на